Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 11. júla 2013*

„Aproximácia právnych predpisov — Duševné vlastníctvo — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Výlučné právo rozmnožovania — Smernica 2001/29/ES — Článok 5 ods. 2 písm. b) — Primeraná kompenzácia — Uplatnenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý je určený na financovanie kompenzácie, bez rozdielu, avšak s prípadným právom na vrátenie — Vyplatenie získaných príjmov sčasti nositeľom práv a sčasti spoločenským a kultúrnym zariadeniam — Dvojitá platba poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie v rámci cezhraničných transakcií“

Vo veci C-521/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 20. septembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru 12. októbra 2011, ktorý súvisí s konaním:

Amazon.com International Sales Inc.,

Amazon EU Sàrl,

Amazon.de GmbH,

Amazon.com GmbH, v likvidácii,

Amazon Logistik GmbH

proti

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: K. Malaček, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. decembra 2012,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH a Amazon Logistik GmbH, v zastúpení: G. Kucsko a U. Börger, Rechtsanwälte, a B. Van Asbroeck, avocat,

— Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH, v zastúpení: M. Walter, Rechtsanwalt, a U. Sedlaczek,

— rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, splnomocnený zástupca,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a S. Menez, splnomocnení zástupcovia,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, M. Szpunar a M. Drwięcki, splnomocnení zástupcovia,

— fínska vláda, v zastúpení: M. Pere, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a F. Bulst, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. marca 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, v likvidácii, a Amazon Logistik GmbH (ďalej len spoločne „Amazon“) na jednej strane a Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH (ďalej len „Austro-Mechana“) na druhej strane vo veci návrhu tejto organizácie na zaplatenie dlžnej odmeny z dôvodu uvedenia nosičov do obehu v súlade s rakúskou právnou úpravou.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnení 10, 11 a 35 smernice 2001/29:

„(10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimediálne produkty a služby, ako sú služby ‚na požiadanie‘, sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.

(11) Jedným z hlavných spôsobov zabezpečenia potrebných zdrojov pre európsku kultúrnu tvorivosť a produkciu a zabezpečenia nezávislosti a dôstojnosti umeleckých tvorcov a interpretov je prísny a účinný systém ochrany autorských práv a súvisiacich práv.

…

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradilo používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie, treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.“

4 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;

c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;

d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 tej istej smernice s názvom „Výnimky a obmedzenia“ v odseku 2 stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

…

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany;

…“

Rakúske právo

6 § 42 autorského zákona (Urheberrechtsgesetz) z 9. apríla 1936 (BGBl. 111/1936) v znení novely autorského zákona z roku 2003 (Urheberrechtsgesetz-Novelle 2003, BGBl. I, 32/2003, ďalej len „UrhG“) znie:

„1. Každý je oprávnený vyhotoviť si rozmnoženinu diela pre osobnú potrebu jeho prenesením na papier alebo akýmkoľvek iným podobným spôsobom.

…

4. Každá fyzická osoba je oprávnená vyhotoviť rozmnoženinu diela na iných nosičoch, než sú uvedené v odseku 1, na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný.

…“

7 § 42b UrhG stanovuje:

„1. Ak v súvislosti s určitým dielom, ktoré bolo verejne rozšírené vysielaním alebo bolo zaznamenané na obrazovom či zvukovom nosiči vyrobenom na komerčný účel, možno vzhľadom na druh tohto diela očakávať, že sa bude rozmnožovať na súkromné použitie alebo pre osobnú potrebu prostredníctvom záznamu na obrazové alebo zvukové nosiče podľa § 42 ods. 2 až 7, autor má nárok na primeranú odmenu (odmena za prázdne kazety), ak sú nosiče v tuzemsku uvádzané do obehu na komerčné účely a za odplatu; za nosiče sa považujú nenahraté obrazové alebo zvukové nosiče vhodné na takéto rozmnožovanie alebo iné obrazové alebo zvukové nosiče určené na tieto účely.

…

3. Povinnosti platiť odmenu podliehajú:

(1) pokiaľ ide o odmenu za prázdne kazety a odmenu za prístroje, dlžníkom je ten, kto prvýkrát uviedol v tuzemsku do obehu nosiče alebo prístroje na vyhotovovanie rozmnožení na komerčné účely a za odplatu;

…

5. Nárok na odmenu stanovenú v odsekoch 1 a 2 môžu uplatniť len organizácie kolektívnej správy autorských práv.

6. Organizácia kolektívnej správy autorských práv je povinná vrátiť primeranú odmenu:

(1) tomu, kto nosiče alebo prístroj na rozmnožovanie vyvezie do zahraničia predtým, ako ich predá konečnému spotrebiteľovi;

(2) osobe, ktorá používa nosiče na výrobu rozmnožením so súhlasom oprávnenej osoby; na preukázanie takéhoto použitia postačuje aj nepriamy dôkaz.“

8 § 13 zákona z 13. januára 2006 o organizáciách kolektívnej správy (Verwertungsgesellschaftengesetz) (BGBl. I, 9/2006) stanovuje:

„1. Organizácie kolektívnej správy môžu pre oprávnené osoby, ktoré zastupujú, ako aj ich rodinných príslušníkov zriaďovať spoločenské a kultúrne zariadenia.

2. Organizácie kolektívnej správy, ktoré uplatňujú nárok na odmenu za prázdne kazety, sú povinné zriadiť spoločenské alebo kultúrne zariadenia a po odpočítaní príslušných nákladov na správu sú povinné vyplatiť týmto zariadeniam polovicu sumy z tejto odmeny. …

3. Organizácie kolektívnej správy musia stanoviť presné pravidlá týkajúce sa súm, ktoré vyplácajú ich spoločenské a kultúrne zariadenia.

4. Pokiaľ ide o prostriedky vyplácané spoločenským a kultúrnym zariadeniam, ktoré pochádzajú z odmeny za prázdne kazety, spolkový kancelár môže prostredníctvom nariadenia určiť podmienky, ktoré musia byť zohľadnené v pravidlách, ktoré treba stanoviť na základe odseku 3. Toto nariadenie musí zabezpečovať najmä to, aby:

(1) bol pomer medzi sumami vyčlenenými pre spoločenské zariadenia a sumami vyčlenenými pre kultúrne zariadenia vyvážený;

(2) pokiaľ ide o spoločenské zariadenia, bolo predovšetkým možné individuálne podporovať oprávnené osoby, ktoré sú v núdzi;

(3) účelom súm vyčlenených pre kultúrne zariadenia bola podpora záujmov oprávnených osôb.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Austro-Mechana je organizácia kolektívnej správy autorských práv, ktorá spravuje práva autorov a nositeľov práv súvisiacich s autorskými právami za odmenu, ktorá sa jej vypláca za nosiče podľa § 42b ods. 1 UrhG.

10 Amazon je medzinárodná skupina, ktorá prostredníctvom internetu predáva výrobky vrátane nosičov, na ktoré sa vzťahuje uvedené ustanovenie.

11 Amazon na základe internetových objednávok zákazníkov nachádzajúcich sa v Rakúsku, ktorí na tento účel podpísali zmluvy najskôr so spoločnosťou Amazon.com International Sales Inc. so sídlom v Spojených štátoch, potom so spoločnosťou Amazon EU Sàrl so sídlom v Luxembursku, uvádzala od mája 2006 do obehu v Rakúsku nosiče v zmysle § 42b ods. 1 UrhG.

12 Austro-Mechana podala na Handelsgericht Wien (Obchodný súd vo Viedni) žalobu proti skupine Amazon s cieľom solidárneho zaplatenia primeranej odmeny v zmysle § 42b ods. 1 UrhG za nosiče, ktoré boli v Rakúsku uvedené do obehu v rokoch 2002 až 2004.

13 Suma odmeny, ktorú Austro-Mechana požadovala za nosiče uvedené do obehu v prvom polroku 2004, predstavuje 1 856 275 eur. Austro-Mechana v súvislosti so zostávajúcim obdobím, ktorého sa týka jej žaloba o zaplatenie, navrhla, aby bola skupine Amazon uložená povinnosť poskytnúť potrebné účtovné údaje, na základe ktorých by Austro-Mechana mohla stanoviť výšku svojej pohľadávky.

14 Handelsgericht Wien vo svojom čiastočnom rozsudku vyhovel návrhu na uloženie povinnosti a rozhodnutie o návrhu na zaplatenie ponechal na konečný rozsudok. Vzhľadom na to, že tento rozsudok bol potvrdený aj v odvolacom konaní, Amazon sa obrátila na Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) ako súd rozhodujúci na poslednom stupni.

15 Za týchto okolností Oberster Gerichtshof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ide o ‚primeranú kompenzáciu' v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, pokiaľ:

a) oprávnené osoby v zmysle článku 2 uvedenej smernice majú nárok na primeranú odmenu, ktorý môžu uplatniť len prostredníctvom organizácie kolektívnej správy práv voči tomu, kto v tuzemsku v rámci podnikateľskej činnosti za odplatu prvýkrát uvedie do obehu nosiče vhodné na rozmnožovanie ich diel;

b) tento nárok nezávisí od toho, či k uvedeniu do obehu dochádza vo vzťahu k sprostredkovateľom [či] fyzickým alebo právnickým osobám na iné používanie ako súkromné účely alebo vo vzťahu k fyzickým osobám na používanie na súkromné účely;

c) ten, kto na základe súhlasu oprávnenej osoby používa nosiče na výrobu rozmnožení alebo ich znovu vyvezie pred predajom konečnému spotrebiteľovi, má pritom voči organizácii kolektívnej správy práv nárok na vrátenie odmeny?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

a) Išlo by o ‚primeranú kompenzáciu' v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ak by v prípade uvedenia do obehu nárok označený v prvej otázke písm. a) vznikol iba fyzickým osobám, ktoré používajú nosiče na výrobu rozmnožení na súkromné účely?

b) V prípade kladnej odpovede na druhú otázku písm. a):

Treba sa v prípade uvedenia do obehu vo vzťahu k fyzickým osobám domnievať, že sa nosiče budú používať na výrobu rozmnožení na súkromné účely, kým sa nepreukáže opak?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku alebo na druhú otázku písm. a):

Vyplýva z článku 5 smernice 2001/29 alebo z iných ustanovení práva Únie, že nárok na poskytnutie primeranej kompenzácie, ktorý má uplatniť organizácia kolektívnej správy práv, neexistuje, ak je organizácia kolektívnej správy práv zo zákona povinná nevyplatiť polovicu príjmu oprávneným osobám, ale venovať ho spoločenským a kultúrnym zariadeniam?

4. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku alebo na druhú otázku písm. a):

Bráni článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 alebo iné ustanovenie práva Únie nároku na poskytnutie primeranej kompenzácie, ktorý má uplatniť organizácia kolektívnej správy práv, ak v inom členskom štáte – hoci pravdepodobne na právnom základe, ktorý je v rozpore s právom Únie – už bola primeraná odmena za uvedenie nosičov do obehu zaplatená?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

16 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá bez rozdielu uplatňuje poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie pri prvom uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na

vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na jeho území na komerčné účely a za odplatu, pričom zároveň stanovuje právo na vrátenie zaplatených poplatkov v prípade, že konečné použitie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie.

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 uvedenej smernice priznávajú členské štáty nositeľom práv uvedeným v tomto ustanovení výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie ich diel, záznamov ich výkonov, zvukových záznamov, originálu alebo rozmnožení ich filmov, ako aj záznamov ich rozhlasových programov, a to akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, celkovo alebo čiastočne.

18 Podľa článku 5 ods. 2 písm. b) tej istej smernice však členské štáty môžu stanoviť výnimku z uvedeného výlučného práva rozmnožovania alebo jeho obmedzenie, pokiaľ ide o rozmnožovanie na akomkoľvek médiu vykonané fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, ktoré predstavujú výnimku „pre rozmnoženinu na súkromné použitie“.

19 Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ sa členské štáty rozhodnú zaviesť do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženiny na súkromné použitie, sú na základe uvedeného článku 5 ods. 2 písm. b) predovšetkým povinné upraviť poskytovanie „primeranej kompenzácie“ nositeľom výlučného práva rozmnožovania (pozri rozsudky z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, Zb. s. I-10055, bod 30, a zo 16. júna 2011, Stichting de Thuiskopie, C-462/09, Zb. s. I-5331, bod 22).

20 Súdny dvor takisto rozhodol, že v rozsahu, v akom ustanovenia smernice 2001/29 túto otázku výslovne neupravujú, členské štáty disponujú pri určení subjektu povinného zaplatiť túto primeranú kompenzáciu širokou mierou voľnej úvahy (pozri rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 23). To isté platí aj v prípade, keď ide o formu, podrobné úpravy a možnú úroveň tejto kompenzácie.

21 V prípade, že v smernici neexistujú dostatočne presné kritériá práva Únie na účely vymedzenia povinností, ktoré z nej vyplývajú, prináleží členským štátom, aby na svojom území stanovili najvhodnejšie kritériá na zabezpečenie dodržiavania danej smernice v rozsahu, ktorý stanovuje právo Únie a najmä táto smernica [pozri, pokiaľ ide o výnimky z výhradného práva na verejné vypožičiavanie upravené smernicou Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, s. 61), rozsudok z 26. októbra 2006, Komisia/Španielsko, C-36/05, Zb. s. I-10313, bod 33 a citovanú judikatúru].

22 Ako sa uvádza v odôvodnení 35 smernice 2001/29, pri stanovení formy, podrobných úprav a možnej úrovne takej primeranej kompenzácie treba zohľadniť osobitné okolnosti každého prípadu.

23 Pokiaľ ide o výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie stanovenú v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice, Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ je osobou, ktorá spôsobila ujmu nositeľovi výlučného práva rozmnožovania, osoba, ktorá rozmnoženinu chráneného diela vyhotoví na svoje súkromné použitie bez toho, aby predtým požiadala uvedeného nositeľa práva o udelenie súhlasu, tejto osobe v zásade prislúcha, aby nahradila ujmu súvisiacu s daným vyhotovením rozmnoženiny tak, že zaplatí kompenzáciu, ktorá bude vyplatená tomuto nositeľovi práva (rozsudky Padawan, už citovaný, bod 45, a Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 26).

24 Súdny dvor však pripustil, že vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s identifikáciou súkromných používateľov, ako aj s ukladaním povinnosti týmto používateľom nahradiť nositeľom výlučného práva rozmnožovania ujmu, ktorú im spôsobili, môžu členské štáty na účely financovania primeranej kompenzácie zaviesť „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby disponujúce zariadeniami, prístrojmi a nosičmi určenými na digitálne rozmnožovanie, ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia, prístroje a nosiče určené na vyhotovovanie rozmnožením súkromným osobám alebo im poskytujú

služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnožení. V rámci takéhoto systému majú povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie osoby, ktoré disponujú danými zariadeniami, prístrojmi a nosičmi určenými na vyhotovovanie rozmnožení (rozsudok Padawan, už citovaný, bod 46, a Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 27).

25 Súdny dvor ďalej spresnil, že keďže uvedený systém umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie uvedených zariadení, prístrojov a nosičov určených na vyhotovovanie rozmnožení alebo za poskytnutie služby súvisiacej s vyhotovením rozmnoženiny, v konečnom dôsledku znáša poplatok súkromný používateľ, ktorý túto cenu zaplatí, a to v súlade so „spravodlivou rovnováhou“, ktorú treba nájsť medzi záujmami nositeľov výlučného práva rozmnožovania a záujmami používateľov chránených predmetov (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 28).

26 V prejednávanom prípade v rámci systému zavedeného § 42b UrhG na účely financovania primeranej kompenzácie v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 znášajú poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie osoby, ktoré uvádzajú do obehu na komerčné účely a za odplatu nosiče, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení.

27 Ako už bolo uvedené v bode 25 tohto rozsudku, taký systém v zásade umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť výšku tohto poplatku do predajnej ceny uvedených nosičov, takže v súlade s požiadavkou „spravodlivej rovnováhy“ znáša poplatok v konečnom dôsledku súkromný používateľ, ktorý túto cenu zaplatí, a to za predpokladu, že taký používateľ je končeným spotrebiteľom.

28 Súdny dvor totiž rozhodol, že systém financovania primeranej kompenzácie, aký je uvedený v bodoch 24 a 25 tohto rozsudku, je zlučiteľný s požiadavkami „spravodlivej rovnováhy“ len vtedy, ak sa predmetné zariadenia, prístroje a nosiče určené na vyhotovovanie rozmnožení môžu používať na vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie, čiže môžu autorovi chráneného diela spôsobiť ujmu. Vzhľadom na tieto požiadavky teda existuje nevyhnutná spojitosť medzi uplatňovaním poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie vo vzťahu k uvedeným zariadeniam, prístrojom a nosičom slúžiacim na digitálne rozmnožovanie a ich používaním na účely vyhotovovania rozmnožení na súkromné použitie, takže uplatnenie tohto poplatku bez rozdielu vo vzťahu ku všetkým typom zariadení, prístrojov a nosičov slúžiacich na digitálne rozmnožovanie, vrátane prípadu, keď tieto zariadenia, prístroje a nosiče nadobudnú iné než fyzické osoby na zjavne odlišné účely, než je vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie, sa nezdá v súlade s článkom 5 ods. 2 smernice 2001/29 (rozsudok Padawan, už citovaný, body 52 a 53).

29 Systém, o ktorý ide v konaní vo veci samej, však predstavuje uplatnenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie bez rozdielu vo vzťahu k nosičom slúžiacim na vyhotovovanie rozmnožení, vrátane prípadu, keď používanie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

30 Kladie sa teda otázka, či právo na vrátenie zaplateného poplatku umožňuje v takom prípade opäť nastoliť „spravodlivú rovnováhu“, ktorú treba v súlade s požiadavkami smernice 2001/29 nájsť medzi záujmami nositeľov výlučného práva rozmnožovania a záujmami používateľov chránených predmetov.

31 V tejto súvislosti treba konštatovať, že systém financovania primeranej kompenzácie spočívajúci v uplatnení poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie bez rozdielu pri uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na komerčné účely a za odplatu, zároveň sprevádzaný takým právom na vrátenie poplatku, pokiaľ je toto právo efektívne a neprimerane nesťažuje vrátenie zaplateného poplatku, sa môže zdať v súlade s článkom 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29, ak praktické ťažkosti uvedené v bode 24 tohto rozsudku alebo iné podobné ťažkosti odôvodňujú takéto uplatnenie.

32 Ak totiž členský štát do svojho vnútroštátneho práva zavedie výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, musí v súlade so svojou územnou právomocou zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie nositeľov výlučného práva rozmnožovania z dôvodu vyhotovenia rozmnožení chránených diel konečnými používateľmi, ktorí sú usadení na území tohto štátu (pozri v tomto zmysle rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 36). Ak takéto vyberanie poplatku sprevádzajú ťažkosti, daný členský štát ich musí prekonať tým, že zohľadní osobitné okolnosti každého prípadu.

33 Ak však praktické ťažkosti neexistujú alebo nie sú dostatočné, potom chýba nevyhnutná spojitosť medzi uplatnením poplatku za rozmnoženiny na súkromné použitie vo vzťahu k nosičom na jednej strane a ich použitím na vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie na druhej strane, takže uplatnenie tohto poplatku bez rozdielu nie je odôvodnené a nezodpovedá „spravodlivej rovnováhe“, ktorú treba nájsť medzi záujmami uvedených nositeľov práv a záujmami používateľov chránených predmetov.

34 Vzhľadom na osobitné okolnosti každého vnútroštátneho systému a na obmedzenia stanovené smernicou 2001/29 prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či praktické ťažkosti odôvodňujú taký systém financovania primeranej kompenzácie, a ak áno, či je právo na vrátenie prípadných poplatkov zaplatených nad rámec prípadu uvedeného v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 účinné a neprimerane nesťažuje vrátenie týchto poplatkov.

35 V prejednávanom prípade musí vnútroštátny súd v prvom rade overiť, či uplatnenie poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie bez rozdielu pri uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na komerčné účely a za odplatu v každom prípade zodpovedá dostatočným praktickým ťažkostiam. V tomto kontexte treba zohľadniť rozsah, účinnosť, dostupnosť, publicitu a jednoduchosť uplatnenia oslobodenia, ktoré Austro-Mechana *a priori* uviedla vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní.

36 V druhom rade musí vnútroštátny súd tiež overiť, či rozsah, účinnosť, dostupnosť, publicita a jednoduchosť uplatnenia práva na vrátenie umožňujú napraviť prípadnú nerovnováhu, ktorá zo systému vyplynula ako reakcia na konštatované praktické ťažkosti. V tejto súvislosti treba uviesť, že sám vnútroštátny súd zdôrazňuje, že prípady vrátenia poplatku sa neobmedzujú na prípady výslovne uvedené v § 42b ods. 6 UrhG.

37 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá bez rozdielu uplatňuje poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie pri prvom uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na jeho území na komerčné účely a za odplatu, pričom zároveň stanovuje právo na vrátenie zaplatených poplatkov v prípade, že konečné použitie týchto nosičov nepatrí medzi prípady, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, pokiaľ praktické ťažkosti vzhľadom na osobitné okolnosti každého vnútroštátneho systému a na obmedzenia stanovené touto smernicou odôvodňujú taký systém financovania primeranej kompenzácie a toto právo na vrátenie poplatkov je účinné a neprimerane nesťažuje vrátenie zaplateného poplatku, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

O druhej otázke

38 Keďže druhá otázka súvisí s prvou otázkou a odpoveď na prvú otázku závisí od posúdenia vnútroštátneho súdu, treba odpovedať aj na druhú otázku.

39 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát zaviedol vyvrátiteľnú domnienku používania nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, na súkromné účely v prípade,

že sú sprístupnené fyzickým osobám, v rámci systému financovania primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení v podobe poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý musia zaplatiť osoby, ktoré také nosiče prvýkrát uvedú do obehu na jeho území na komerčné účely a za odplatu.

40 V tejto súvislosti treba konštatovať, že v rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponujú členské štáty na účely stanovenia formy, podrobných úprav a možnej úrovne uvedenej kompenzácie, môžu členské štáty stanoviť domnienky, a to najmä – ako sa spomína v bode 32 tohto rozsudku – ak účinné vyberanie primeranej kompenzácie na účely náhrady ujmy, ktorú na ich území utrpeli nositelia výlučného práva rozmnožovania, sprevádzajú ťažkosti.

41 V rámci systémov financovania, ktoré sú podobné systému zavedenému § 42b UrhG, Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ boli nosiče, ktorú môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, sprístupnené fyzickým osobám na súkromné účely, nie je vôbec nevyhnutné preukazovať, či tieto fyzické osoby pomocou týchto nosičov skutočne vyhotovili rozmnoženiny na súkromné použitie a tým skutočne spôsobili ujmu nositeľom výlučného práva rozmnožovania, keďže tieto fyzické osoby sa legitímne považujú za osoby, ktoré majú plný prospech z tohto sprístupnenia, teda môžu využívať všetky funkcie, ktoré uvedené nosiče ponúkajú, vrátane funkcie spojenej s rozmnožovaním (rozsudok Padawan, už citovaný, body 54 a 55).

42 Samotná spôsobilosť nosičov na vyhotovovanie rozmnožení je totiž postačujúca na odôvodnenie uplatňovania poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, a to pod podmienkou, že uvedené nosiče boli fyzickým osobám sprístupnené ako súkromným používateľom (rozsudok Padawan, už citovaný, bod 56).

43 Vzhľadom na praktické ťažkosti spojené s určením súkromného účelu použitia nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, je však zavedenie vyvrátiteľnej domnienky takého používania pri sprístupnení tohto nosiča fyzickej osobe v zásade odôvodnené a zodpovedá „spravodlivej rovnováhe“, ktorú treba nájsť medzi záujmami nositeľov výlučného práva rozmnožovania a záujmami používateľov chránených predmetov.

44 Vzhľadom na osobitné okolnosti každého vnútroštátneho systému a na obmedzenia stanovené smernicou 2001/29 vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či praktické ťažkosti spojené s určením súkromného účelu použitia predmetných nosičov odôvodňujú zavedenie takej domnienky a v každom prípade či stanovená domnienka nevedie k uloženiu povinnosti zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípadoch, keď konečné použitie týchto nosičov zjavne nepredstavuje prípad uvedený v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29.

45 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci systému financovania primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení v podobe poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý musia zaplatiť osoby, ktoré prvýkrát uvedú nosiče, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na území daného členského štátu na komerčné účely a za odplatu uvedené ustanovenie nebráni tomu, aby tento členský štát zaviedol vyvrátiteľnú domnienku používania takých nosičov na súkromné účely v prípade, že sú sprístupnené fyzickým osobám, pokiaľ praktické ťažkosti spojené s určením súkromného účelu použitia predmetných nosičov odôvodňujú zavedenie takej domnienky a stanovená domnienka nevedie k uloženiu povinnosti zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípadoch, keď konečné použitie týchto nosičov zjavne nepredstavuje prípad uvedený v tom istom ustanovení.

O tretej otázke

46 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že právo na primeranú kompenzáciu stanovené v tomto ustanovení alebo poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie určený na financovanie tejto kompenzácie možno vylúčiť z dôvodu, že polovica príjmov získaných na základe uvedenej kompenzácie alebo poplatku sa vypláca nie priamo osobám s nárokom na uvedenú kompenzáciu, ale spoločenským a kultúrnym zariadeniam, ktoré boli zriadené v prospech týchto oprávnených osôb.

47 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že koncepcia a výška primeranej kompenzácie v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sú spojené s ujmou, ktorá nositeľom výlučného práva rozmnožovania vznikla z dôvodu, že došlo k vyhotoveniu rozmnoženiny ich chránených diel na súkromné použitie bez toho, aby udelili súhlas. V tejto súvislosti treba primeranú kompenzáciu považovať za protihodnotu ujmy, ktorú utrpeli títo nositelia práva, a preto sa musí nevyhnutne vypočítať na základe kritéria ujmy spôsobenej týmto nositeľom práva zavedením výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie (pozri rozsudok Padawan, už citovaný, body 40 a 42).

48 Navyše Súdny dvor už konštatoval, že pokiaľ ide o nárok na primeranú kompenzáciu, ktorá sa má vyplatiť nositeľom výlučného práva rozmnožovania na základe výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, z nijakého ustanovenia smernice 2001/29 nevyplýva, že by normotvorca Únie mal v úmysle stanoviť možnosť, že sa osoba, ktorej sa priznáva nárok na túto kompenzáciu, môže tohto nároku vzdať (rozsudok z 9. februára 2012, Luksan, C-277/10, bod 105).

49 Ako však uviedol generálny advokát v bode 76 návrhov, smernica 2001/29 nestanovuje členským štátom, ktoré do svojho vnútroštátneho práva zaviedli výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, povinnosť zabezpečiť pre osoby s nárokom na uvedenú primeranú kompenzáciu vyplatenie celej sumy tejto kompenzácie v peniazoch, ani týmto členským štátom nezakazuje, aby v rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponujú, stanovili, že časť tejto kompenzácie sa poskytne vo forme nepriamej kompenzácie.

50 V tejto súvislosti skutočnosť, že primeranú kompenzáciu treba považovať za protihodnotu ujmy, ktorú utrpeli títo nositelia výlučného práva rozmnožovania z dôvodu zavedenia výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, a teda že táto kompenzácia sa musí nevyhnutne vypočítať na základe ujmy, nie je prekážkou toho, aby časť príjmov určených na primeranú kompenzáciu bola nepriamo vyplatená oprávneným osobám prostredníctvom spoločenských a kultúrnych zariadení, ktoré boli zriadené v ich prospech.

51 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 76 návrhov, systémy poplatkov za rozmnoženinu na súkromné použitie sú vo vzťahu k väčšine nosičov v súčasnosti nevyhnutne nepresné, keďže je prakticky nemožné určiť, ktoré dielo bolo rozmnožené a kto a na akom nosiči rozmnoženinu vyhotovil.

52 Okrem toho treba uviesť, že taký systém nepriameho vyberania primeranej kompenzácie osobami, ktoré na ňu majú nárok, zodpovedá jednému z cieľov ochrany práv duševného vlastníctva stanovených v smernici 2001/29, ktorým je – ako vyplýva z odôvodnení 10 a 11 tejto smernice – zabezpečenie potrebných zdrojov na európsku kultúrnu tvorivosť a produkciu, ktoré týmto osobám umožnia pokračovať v tvorivej a umeleckej práci, ako aj zabezpečenie nezávislosti a dôstojnosti umeleckých tvorcov a interpretov.

53 V dôsledku toho skutočnosť, že časť príjmov určených na primeranú kompenzáciu v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 je určená pre spoločenské a kultúrne zariadenia zriadené v prospech osôb s nárokom na túto kompenzáciu, nie je sama osebe v rozpore s cieľom uvedenej kompenzácie,

pokiaľ tieto spoločenské a kultúrne zariadenia skutočne slúžia v prospech uvedených oprávnených osôb a spôsoby fungovania uvedených zariadení nie sú diskriminačné, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

54 Bolo by totiž v rozpore s cieľom tejto kompenzácie, ak by ju uvedené zariadenia poskytovali iným osobám, než sú oprávnené osoby, alebo by z nej *de iure* alebo *de facto* vylúčili osoby, ktoré nemajú štátnu príslušnosť dotknutého členského štátu.

55 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že právo na primeranú kompenzáciu stanovené v tomto ustanovení alebo poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie určený na financovanie tejto kompenzácie nemožno vylúčiť z dôvodu, že polovica príjmov získaných na základe uvedenej kompenzácie alebo poplatku sa vypláca nie priamo osobám s nárokom na uvedenú kompenzáciu, ale spoločenským a kultúrnym zariadeniam, ktoré boli zriadené v prospech týchto oprávnených osôb, pokiaľ tieto spoločenské a kultúrne zariadenia skutočne slúžia v prospech uvedených oprávnených osôb a spôsoby fungovania uvedených zariadení nie sú diskriminačné, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O štvrtej otázke

56 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že povinnosť stanovenú členským štátom, ktorá spočíva v zaplatení poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení pri uvedení nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na komerčné účely a za odplatu, možno vylúčiť z dôvodu, že podobný poplatok už bol zaplatený v inom členskom štáte.

57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 ukladá členskému štátu, ktorý vo svojom vnútroštátnom práve zaviedol výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, povinnosť dosiahnuť výsledok spočívajúci v tom, že tento členský štát musí v rámci svojich právomocí zabezpečiť účinné zaplatenie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie nositeľov výlučného práva rozmnožovania, ktorým bola spôsobená ujma, najmä ak táto ujma vznikla na území uvedeného členského štátu (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 34).

58 Vzhľadom na to, že konečným používateľom, ktorí na svoje súkromné účely vyhotovia rozmnoženinu chráneného diela bez toho, aby predtým požiadali nositeľa výlučného práva rozmnožovania o udelenie súhlasu, a ktorí tak nositeľovi práva spôsobujú ujmu, v zásade prislúcha povinnosť túto ujmu nahradiť, sa možno domnievať, že ujma, ktorú treba nahradiť, bola spôsobená na území členského štátu, v ktorom sú títo koneční používatelia usadení (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 35).

59 Z toho vyplýva, že v prípade, ak členský štát do svojho vnútroštátneho práva zavedie výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie a koneční používatelia, ktorí na svoje súkromné účely vyhotovia rozmnoženinu chráneného diela, sú usadení na jeho území, tento členský štát musí v súlade so svojou územnou právomocou zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na náhradu ujmy, ktorá bola nositeľom výlučného práva rozmnožovania spôsobená na jeho území (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 36).

60 Navyše treba pripomenúť, že dotknutý členský štát sa na základe systému vyberania, ktorý si zvolil, nemôže zbaviť povinnosti dosiahnuť výsledok, podľa ktorej musí poškodeným nositeľom výlučného práva rozmnožovania zabezpečiť skutočné zaplatenie primeranej kompenzácie ako náhrady ujmy, ktorá im bola spôsobená na jeho území (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 39).

61 V tejto súvislosti nemá na túto povinnosť vplyv ani skutočnosť, že predávajúci, ktorý kupujúcim usadeným na území tohto členského štátu ako konečným používateľom sprístupnil zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie rozmnožení, má v prípade zmlúv uzavretých na diaľku sídlo v inom členskom štáte (rozsudok Stichting de Thuiskopie, už citovaný, bod 40).

62 Ako sa spomína v bode 47 tohto rozsudku, vzhľadom na skutočnosť, že primeranú kompenzáciu treba považovať za protihodnotu ujmy, ktorá bola spôsobená nositeľom výlučného práva rozmnožovania z dôvodu zavedenia výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie, a preto sa musí nevyhnutne vypočítať na základe kritéria tejto ujmy, nemožno platne tvrdiť, že by prevozom nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, z jedného členského štátu do druhého mohlo dôjsť k nárastu ujmy, ktorá bola spôsobená týmto nositeľom práva.

63 Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 upravuje primeranú kompenzáciu nie v prípade uvedenia nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu, ale v prípade samotného rozmnožovania na akomkoľvek médiu vykonaného fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný. K takému rozmnožovaniu nedochádza na základe prevozu nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, z jedného členského štátu do druhého.

64 Vzhľadom na to, že členský štát, ktorý do svojho vnútroštátneho práva zaviedol výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie a na ktorého území sú usadení koneční používatelia vyhotovujúci rozmnoženiny chráneného diela na súkromné účely, musí v súlade so svojou územnou právomocou zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na náhradu ujmy spôsobenej nositeľom práva, sa nemožno odvolávať na skutočnosť, že poplatok určený na financovanie tejto kompenzácie už bol zaplatený v inom členskom štáte, s cieľom vyhnúť sa zaplateniu tejto kompenzácie alebo poplatku určeného na jej financovanie v prvom členskom štáte.

65 Osoba, ktorá tento poplatok vopred zaplatila v členskom štáte, ktorý nemá územnú právomoc, však môže od tohto členského štátu žiadať vrátenie tohto poplatku v súlade s jeho vnútroštátnym právom.

66 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť stanovenú členským štátom, ktorá spočíva v zaplatení poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení pri uvedení nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na komerčné účely a za odplatu, nemožno vylúčiť z dôvodu, že podobný poplatok už bol zaplatený v inom členskom štáte.

O trovách

67 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá bez rozdielu uplatňuje poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie pri prvom uvedení nosiča, ktorý môže slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na jeho území na komerčné účely a za odplatu, pričom zároveň stanovuje právo na vrátenie zaplatených poplatkov v prípade, že konečné použitie týchto nosičov nepatrí medzi prípady,**

na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, pokiaľ praktické ťažkosti vzhľadom na osobitné okolnosti každého vnútroštátneho systému a na obmedzenia stanovené touto smernicou odôvodňujú taký systém financovania primeranej kompenzácie a toto právo na vrátenie poplatkov je účinné a neprimerane nesťažuje vrátenie zaplateného poplatku, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

2. **Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci systému financovania primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení v podobe poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý musia zaplatiť osoby, ktoré prvýkrát uvedú nosiče, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na území daného členského štátu na komerčné účely a za odplatu, uvedené ustanovenie nebráni tomu, aby tento členský štát zaviedol vyvrátiteľnú domnienku používania takých nosičov na súkromné účely v prípade, že sú sprístupnené fyzickým osobám, pokiaľ praktické ťažkosti spojené s určením súkromného účelu použitia predmetných nosičov odôvodňujú zavedenie takej domnienky a stanovená domnienka nevedie k uloženiu povinnosti zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie v prípadoch, keď konečné použitie týchto nosičov zjavne nepredstavuje prípad uvedený v tom istom ustanovení.**

3. **Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že právo na primeranú kompenzáciu stanovené v tomto ustanovení alebo poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie určený na financovanie tejto kompenzácie nemožno vylúčiť z dôvodu, že polovica príjmov získaných na základe uvedenej kompenzácie alebo poplatku sa vypláca nie priamo osobám s nárokom na uvedenú kompenzáciu, ale spoločenským a kultúrnym zariadeniam, ktoré boli zriadené v prospech týchto oprávnených osôb, pokiaľ tieto spoločenské a kultúrne zariadenia skutočne slúžia v prospech uvedených oprávnených osôb a spôsoby fungovania uvedených zariadení nie sú diskriminačné, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.**

4. **Článok 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že povinnosť stanovenú členským štátom, ktorá spočíva v zaplatení poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie určeného na financovanie primeranej kompenzácie stanovenej v tomto ustanovení pri uvedení nosičov, ktoré môžu slúžiť na vyhotovovanie rozmnožení, do obehu na komerčné účely a za odplatu, nemožno vylúčiť z dôvodu, že podobný poplatok už bol zaplatený v inom členskom štáte.**

Podpisy